

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/220/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619201856
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619201856.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom R. XX, P. O. P. XXX, P. XXX XX, proti žalovanej: Q. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX/XX, K. X., o zaplatenie 732,14 eur s príslušenstvom, o zmene účastníka konania na strane žalobcu a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 11Csp/32/2019 zo dňa 5. septembra 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd v y h o v u j e návrhu žalobcu podľa § 80 ods. 2 CSP, aby do konania v štádiu odvolacieho konania vstúpil namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, nový žalobca: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154.

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu p o t v r d z u j e.

Žiadnej zo strán sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a zároveň rozhodol, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobou doručanou 01.07.2019 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 732,14 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 02.12.2016 do zaplatenia. Právna predchodkyňa žalobcu, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. , uzatvorila so žalovanou dňa 23.11.2015 Zmluvu o pôžičke č. 7158753, na základe ktorej jej poskytla pôžičku vo výške 800,- eur. Žalovaná sa zaviazala pôžičku splácať pravidelnými 24 mesačnými splátkami po 43,49 eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 043,76 eur, pričom ku dňu podania žaloby zaplatila sumu 237,45 eur. Nakoľko žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca ju dňa 28.09.2016 vyzvala k úhrade dlžných splátok s poučením o možnosti vyhlásenia splatnosti úveru, k čomu žalobca pristúpil 19.11.2016. Okresný súd žalobu zamietol, nakoľko žalobca hodnoverne nepreukázal, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke č. 7158753/6610503407 zo dňa 23.11.2015 a listinnými dôkazmi vôbec neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, za akých podmienok mala byť žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 800,- eur. Aj keď predložený prehľad splátok a úhrad, predžalobná upomienka zo dňa 28.09.2016 a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nasvedčuje tomu, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu určitého právneho úkonu, samotná zmluva o pôžičke, ktorá by preukazovala dojednania strán sporu, predložená nebola. Žalobca v žalobe síce uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená tzv. webová zmluva prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, ktorej predchádzala rámcová zmluva, avšak ani z tejto zmluvy nie je možné zistiť, že by ňou mala byť viazaná práve žalovaná. Súdu predložená rámcová zmluva (č. I. 2) nepreukazuje v žiadnom svojom bode, že ju uzatvorila

žalovaná. Táto nie je v zmluve označená ani menom a priezviskom, nie to ešte inými identifikačnými znakmi. Zároveň z predloženej zmluvy nevyplývajú žiadne náležitosti zmluvy o pôžičke ani zmluvné dojednania, na ktoré sa odvoláva žalobca. Samotné predloženie predžalobnej výzvy a oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru samo o sebe nepreukazuje uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Ak žalobca uzatvorí zmluvu na diaľku podľa ustanovení zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, je povinný informovať spotrebiteľa zreteľným a zrozumiteľným spôsobom o náležitostiach zmluvy na diaľku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 266/2005 Z. z. pred jej uzatvorením. Minimálne týmto spôsobom môže v súdnom konaní preukázať náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca však neunesol dôkazné bremeno, ktorý záver viedol okresný súd k zamietnutiu žaloby v plnom rozsahu. Pre úplnosť okresný súd uvádol, že v danom prípade nebol daný postup súdu podľa ustanovenia § 129 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko súd rozhodoval o úplnej žalobe. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanej ako úspešnej strane sporu, ktorej však v konaní žiadne trovy nevznikli, ich náhradu nepriznal.

2. Pôvodný žalobca, a to spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, proti rozsudku okresného súdu podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, Martin, IČO: 36 715 352, v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. b) a d) Civilného sporového poriadku, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobca je toho názoru, že v konaní došlo zo strany okresného súdu k opomenutiu zákonom predpísaného postupu v zmysle ustanovení § 129 a 132 Civilného sporového poriadku. Pokiaľ okresný súd v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia konštatuje, že nebol daný predpoklad na postup podľa § 129 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko súd rozhodoval o úplnej žalobe, žalobca nerozumie uvedenému odôvodneniu a okresný súd tento svoj záver nepodložil žiadnymi skutkovými alebo právnymi tvrdeniami. Žalobca vo svojom podaní vo veci samej označil dôkazy, ktoré predkladá na preukázanie svojich tvrdení. Ak okresný súd svojím dokazovaním dospel k záveru, že niektorá z označených príloh v podanej žalobe absentuje, nemôže sa v danom prípade jednať o úplnú žalobu. Javí sa tak, že okresný súd si neodôvodnene prispôbil skutkový stav pre rozhodnutie vo veci samej. Žalobca navrhuje, aby Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku napadnutý rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 11Csp/32/2019 zo dňa 05.09.2019 zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodovanie. Žalobca súčasne súhlasí, aby odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania. Žalobca si zároveň uplatňuje trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci /51,45 Eur + 9,80 Eur rež. Paušál + 20% DPH 12,25 Eur / vo výške 73,50 Eur.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Odvolací súd skôr než začal konať vo veci samej, z predložených listín mal preukázané, že dňa 17.12.2019 došlo k postúpeniu pohľadávky na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzavretou medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a Všeobecná úverová banka, a.s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel Sro, vložka č.: 26033/B ako postupníkom bola pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkovi. Žalobca spolu s návrhom na zmenu účastníka zaslal súdu aj Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.12.2019, žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 06.12.2019 a súhlas nového žalobcu so vstupom do konania, odvolanie plnej moci a odkaz na vloženie plej moci do registra súdu pod sp. zn. 1OpP/16/2018 pre JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom R. XX, P. O. P. XXX, P. XXX XX.

5. V zmysle § 80 ods. 1, 2 CSP je možné po začatí konania s poukazom na prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, na základe návrhu žalobcu rozhodnúť o zmene subjektov sporu. V prípade zmeny na žalujúcej strane je potrebné, aby s takýmto vstupom do konania/sporu súhlasil ten, kto má na miesto žalobcu vstúpiť.

6. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

7. V konkrétnostiach súdnej veci boli splnené všetky podmienky vymedzené v označených zákonných ustanoveniach, z ktorého titulu krajský súd návrhu na zmenu subjektov sporu vyhovel. Vstupujúci subjekt Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154, prijíma v zmysle § 80 ods. 3 CSP stav konania ku dňu jeho vstupu.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

13. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné, neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

14. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

15. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť procesne nesprávny postup súdu priečiaci sa zákonu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva.

16. Zákon teda výslovne trvá na tom, že k odňatiu možnosti konať pred súdom muselo dôjsť postupom súdu. Pod postupom súdu pritom treba rozumieť nielen postup senátu a predsedu senátu (samosudcu), ale aj faktickú činnosť súdu v širšom zmysle slova vrátane činnosti kancelárie súdu vykonávajúcej určité

úkony v rámci jej pôsobnosti, ak vadný postup v tejto inej činnosti súdu sa následne premietol do vadného postupu senátu alebo predsedu senátu (samosudcu) prejednávajúceho vec, prípadne iného orgánu súdu povereného určitými úkonmi v civilnom konaní tak, že strane bola v dôsledku toho odňatá možnosť konať pred súdom v rozsahu oprávnenia daného mu zákonom.

17. V rámci sporového konania súd v zásade bez návrhu nevykoná žiadne dôkazy, pokiaľ zákon neustanovuje inak. Rozhodnutie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, je pritom v plnej kompetencii zákonného sudcu. Ak niektorý z riadne a včas navrhnutých dôkazov súd nevykoná, je povinný daný postup v rozsudku zdôvodniť (§ 220 ods. 2 CSP).

18. Odvolateľ je toho názoru, že v konaní došlo zo strany okresného súdu k opomenutiu zákonom predpísaného postupu v zmysle ustanovení § 129 a 132 Civilného sporového poriadku.

19. Odvolací súd dáva do pozornosti, že základnou podmienkou pre začatie civilného sporového konania je existencia žaloby. Ďalším znakom civilného sporového konania je kontradiktórnosť konania v spojitosti s povinnosťou strán predložiť a zabezpečiť dôkazy na podporu svojich tvrdení (dôkazné bremeno). Podľa § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Iba celkom výnimočne môže súd vykonať aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli strany sporu. Ide o prípady, kedy je kladený zvýšený dôraz na ochranu práv a oprávnených záujmov jednej zo strán, a to spotrebiteľské spory, konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, antidiskriminačné spory, a individuálne pracovnoprávne spory. Proces dokazovania je teda v civilnom sporovom konaní vybudovaný výlučne na princípe prejednacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany.

20. Strana sporu musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne (povinnosť tvrdenia). Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom. Jej nesplnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. Neunesenie dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť strany v spore. Samotná skutočnosť, či strana sporu, resp. účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi sporovými stranami v spore závisí na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti sporových strán. Obvykle platí, že žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2018, sp. zn. 2 Cdo 27/2017)

21. V zmysle § 153 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a hmotnoprávne námietky) nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela, ani ich nemohla predvídať, a ktoré vyšli najavo až po tom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. Ak strana nepredložila prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, súd nemusí (fakultatívne) na ne prihliadnuť.

22. Odvolací súd je názoru, že okresný súd konal v súlade so zákonom, keď žalobu žalobcu zamietol bez toho, aby uplatnil postup podľa § 129 CSP. Žalobca nepreukázal, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke č. 7158753/6610503407 zo dňa 23.11.2015, nakoľko predmetnú zmluvu súdu dodnes nepredložil, čím neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, za akých podmienok mala byť žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 800 eur. Súdu predložil len prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienka zo dňa 28.09.2016 a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, avšak samotnú zmluvu o pôžičke, ktorá by preukazovala dojednania strán sporu, nepredložil. Žalobca je už v žalobe povinný svoje skutkové tvrdenia doložiť všetkými dostupnými dôkazmi a nečakať na vyzvanie súdu. Vzhľadom na to, že v konaní absentovali zhodné tvrdenia strán sporu, odvolací súd považuje zmluvu o pôžičke za nevyhnutný podklad pre priznanie nároku uplatneného žalobcom. Súdu bola predložená len

rámcová zmluva (č. I. 2), ktorá nepreukazuje, že ju uzatvorila žalovaná. Táto nie je v zmluve označená ani menom a ani priezviskom, nie to ešte inými identifikačnými znakmi. Zároveň z predloženej zmluvy nevyplyvajú žiadne náležitosti zmluvy o pôžičke ani zmluvné dojednania, na ktoré sa odvoláva žalobca.

23. Odvolací súd ešte na záver konštatuje, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre aplikáciu § 129 ods. 1 CSP, nakoľko nešlo o podanie, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné. Nemožno hovoriť o neúplnosti podania, ale o nesplnení povinnosti tvrdenia a neunesení dôkazného bremena žalobcom.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

25. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Odvolateľ v odvolacom konaní úspešný nebol, žalovanej strane však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti jeho rozsudku.

26. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)